

(58. 2)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

(Ingezonden bij brief van 15 October 1900.)

In antwoord op de in het Verslag gestelde vragen betreffende het ontwerp van wet tot naturalisatie van K. C. ZENS heeft de ondergeteekende de eer mede te deelen, dat bedoelde persoon noch Nederlander noch Duitscher is. Geboren in Nederland op een tijdstip toen zijn vader reeds de Duitsche nationaliteit had verloren, maar nog niet de hoedanigheid van Nederlander had verkregen, en ook niet hier te lande gevestigd was, behoort hij door geboorte tot geene nationaliteit. De gelegenheid om door gebruikmaking der bij de overgangsbepaling tweede lid, der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) verleende bevoegdheid, den staat van Nederlander te verkrijgen, heeft de belanghebbende, blijkens de ingewonnen ambtsberichten, onbenut laten voorbijgegaan. Er is voor hem dus geen andere weg ter verkrijging van het Nederlanderschap open dan naturalisatie. Waar hij tot geene nationaliteit behoort kan ook niet van hem gevorderd worden overlegging van het bewijs bedoeld in art. 3, voorlaatste lid, van gemelde wet.

Naar aanleiding van de opmerkingen omtrent het ontwerp van wet tot naturalisatie van den Britschen onderdaan A. CHAPLIN heeft de ondergeteekende de eer de aandacht te vestigen op art. 6 van den Naturalization Act van 1870, waarnaar ook werd verwezen bij gelegenheid van de naturalisatie van ANDREW GRAY (Zitting 1899—1900. — 99. N. 22). Krachtens genoemd wetsvoorschrift verliest de Engelschman, die zich vrijwillig in een vreemden Staat laat naturaliseeren, de hoedanigheid van Britsch onderdaan. Van overlegging van eenig bewijs als bedoeld in art. 3, voorlaatste lid, der wet op het Nederlanderschap, behoeft derhalve ten aanzien van Engelschen geen sprake te zijn.

Volgens art. 10 van voormelde Naturalization Act, 1870, wordt eene gehuwde vrouw beschouwd tot dezelfde nationaliteit te behooren als haar echtgenoot.

De Minister van Justitie,

CORT v. D. LINDEN